

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Elfizetés helyben, vidéken:
 I. hóra 250 K I. hóra 250 K
 I. évre 30 K I. évre 30 K

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Szent István-ter 1. Telefon 206.

Felölös szerkesztő: Hajós József.

A magyar ifjuságért.

Mátrai Rudolf-nak gimnáziumunk igazgatójának' vasárnap délután közölt vezércikkét olvasva, alkalmunk volt győződködni a lélek mélységén átgázoló hullámok szívrá-nyos színjátékában. A „Felelet anyának” című cikk nem is egyéb, mint a lélek mélyéből kiáradt színes hullám, mely ott csillog az égen égő Nap sugarainak tükröződése.

Mátrai meglepő egyszerűséggel és megkapó közvetlenséggel, de *lelekből* írta azt a feleletet. Mi abban a válaszlében egy mélylelkű pedagógus írására ismerünk, akinek szenvedélye az ifjuság nemesbítésénél való fáradozás; akinek lelme a gerinces, fehérlelkű, kötelességtudó ifjuság; akinek vágya, hogy nekedből férfiak váljanak, olyanok, akik nem gomblukban bódonganak virágot, hanem *világtartanak* s megbirnak a világon.

Ismeretlenül újra elolvastam Mátrai igazgató írását s élveztem, mint ahogy a színek

színeiben gyönyörködni az égi a hegyen ásott mélységés kúba napdeleléskor követ ejt. Abban a mélységben nem sötétség honol, hanem a víz sima tükörén a delelő Nap korongja tükröződik és mikor a leejtett kövek elért a viztükört, lát ez hullámgyűrűket vet s a ringó hullámödrokon rezegve török meg a sószinű napsugár. A mélységek szívrányoszínéit várja ki a mélybe ejtett kö. Ezen kö volt a fiáért aggódó anya levele, mely egy igazi pedagógus mély lelkébe esett, ezért csak természetes, hogy abban oly hullámzás oázott, melynek kiáradása a vasárnap vezércikkünk, Mátrai igazgató egyik legmegkapóbb írása.

Ehüfödöm azon: mi lenne, ha a komoly magyar pedagógusaink mély lelke valamiféle megfúllást kezdene. Az egy kiváltódó sok szín, színpompás és fényjáték bizonyára megderítene azokba a komor ködös lelkébe, akiket *elszomoritott* a mai „hadi

nevelés” veszedelmeinek megfúllatása.

Mert vannak — sajnos — olyan tények, melyeknek tisztán meglátása fátyolossá teszi nemcsak a szemet, de a lelket is. Ilyen siratni való, szomorító tünet a mai ifjuság hiányos, hézagos nevelése. A háborus tanévek, a háborus lelki izgalmak, a hadi, szén-, járvány stb. — rendkívüli kény-szerszünetek, az atyai szigor hiánya és sok egyéb közismert háborus tényezők: tatongó szakadékokat és örvényös elsodródásokat vajtak bele az ifjuság puha anyagába. Közudomásu, hogy az ifjuság olyan mint a szobrász képlekeny agyaga, mely épen mert puha, mintázható befőle Apollón meg Hermes szobor és chimera alak egyaránt, de lehet belőle sár is. Hogy pedig a háboru nem Praxiteles nemes művészetével klasszikus formázó kével mintázza az ifjuság puha agyagát, azt elszomoritott tapasztalják főleg a komoly pedagógusaink kizsármíthatatlan az

kényszerített „hadi” tanévek fogyatékoságai révén éri. Félig képzett, felületés, gyenge gyermekeimberek fognak elfoglalni olyan pozíciókat, melyeken a békeévekben gerinces, reátermett, tapasztalt egyéniségek álltak, dacolva az élet viharaival. Nádszállak fognak ingani — és összetöredezni — ott, ahol azelőtt tölgyek álltak; megalkuvó utilitaristákat helyez majd a szükség és a protekció oda, ahol békében hitvallók és vértanúk küzdöttek a jobb diadaléért.

Mindezt legjobban a mélylelkű pedagógusok eles szeme látja. Ezért csak természetes, hogy eltölti gondolat-szerez-világukat az ifjuság megmentéséért való vágy, az ifjuságért való nemcsak aggodalom, de tettekkészség is, melyet Mátrai igazgató így fejez ki: *mindkét kezemmel, a magyar anyákat tisztelő, a magyar ifjakat szerető lelkem minden lehetetével viszem a segítsé-*

getéhez a nemes nemzetmentő munkához.

Ez a ferális nyilatkozat nekünk nagy megnyugtató, mert hiszen jól tudjuk, hogy Mátrai direktor e nemes készséget kifejező nyilatkozata: az összes komoly tanérok hasonló készséget, ügybuzgó agítalását jelent. Nekünk — hála Istennek — vannak még gondolkodó pedagógusaink, kiket nem kápráztatott el a destruktív irányzat, kik nem dőltek be a szibadkőmivesség karjaiba, kik tiltakoznak a bolsevik méltely ellen és akik a modernitást és józan liberalizmust összeegyeztetik a vallással és hazafissággal.

Mi értékeljük és nagyrabecsüljük azt az erkölcsi tökét melyet a pedagógusaink képviselnek. Tiszteljük azt a tekintélyt, mellyel ők a tudásuk révén is imponálnak.

Bolseletileg is mélyen megvagyunk győződve arról, hogy nem a hadvezérek, hanem a tudás, a filozófiai világnézetek, a világtörténelemben és a társadalmi elhelyezkedésben a döntő tényezők. Valljuk ezt most is, midőn új világtörté-

monok elnyernek új győzelmeket, midőbenne látjuk, hogy a háboru tornádoja úgy söpri az országhatárokat, mintha csak futóhomokból alakult buckák volnának; — trónok recsegnek, koronák esnek a porba. Látjuk, hogy milyen a nyers erőszak és a halálgépek világa, észleljük, hogy a militarizmus miként dönt romba kulturpalotákat is, így most méginkább valljuk, hogy a romokon új és igazi kultúra csak akkor épül, ha nem hadvezérek, hanem a tudás, az erkölcsi front vezeterei, a szociális érzéssel megáldott pedagógusok vállalják a társadalom vezetését. A tudományunk, az életbolsejeségnek művelői közül azok, kiknek az élet nem ködös teoria, hanem energiás tevékenység; a nép hivatásos nevelőiként álljanak megfeszített munkába és neveljék az ifjuságot arra az élettevékenységre, mely romokon is tud szociális kultúrétetet felépíteni úgy, hogy az maradandó, vi-

harálló legyen, mert a tudás és erény bástyája s védőgátja veszi körül.

Nekünk a mostani világren-gés idején nagy megnyugvással szolgál az a tudat, hogy komoly pedagógusaink magasztos hivatásuk tudatában élnek és cselekednek, sőt hathatósabb tevékenység céljából egyesülnek, hogy vállvetett munkával álljanak a kultúra legnemesebb szolgálataba: menteni s nevelni az ifjuságot.

Talán nem vagyunk indiszkrétek, ha kifejezzük itt azon való örömrömet, hogy Székesfehérvár tanárai s tanítói közül a legértékesebb egyének: közel jövőben „pedagógiai szakosztályt” fognak alkotni, vagyis egyesületbe lépnek, hogy egyesült erővel szolgálják a nemzetmentés nagy érdekét. Beláthatatlan mély perspektíva tárul elénk, midőn pedagógusaink egyesült erővel végzendő munkájának színteret nézzük. Kifejezhetetlen lesz az érték, amit produktív tevékenységükkel megmennteni és felépíteni fognak.

Hogy pedig a tanárok és tanítók egyesülését egyaránt nem utópia, hanem valóságot fog szolgálni, hanem aktuális problémák megoldásán dolgozik invenciózus lelkesedéssel és vitális programmal, erre biztosíték nekünk az az öröndetes tény, hogy városunkban sok derék tanérok működik, akik, Mátrai Rudolf eszméjének megvalósításához bizonyára készséggel munkatársul szegődnek.

Hajós József.

— Az élélmzés javításáért. A helybeli és más szervezett munkásoknak 50 tagu küldöttsége tisztelgett tegnap déli főispánnal, közbenjárását kérve a különböző közélélmzési, különösen a zsirhiány enyhítése érdekében. A főispán a legkészségesebb jóindulattal biztosította a küldöttséget és nyomban telefonon kereste fel a közélélmzési miniszteriumot, ahonnan ígéretet kapott, hogy 80 mm. zsirt két részletben ki fognak utalni Fehérvár munkássága részére.

